

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-7, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Василев

при участието на секретаря Павлинка П. Славова
като разгледа докладваното от Светослав Василев Търговско дело №
20211100901806 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАПСП.

Ищецът Г. Р. Х. твърди, че е автор на кръстословица, която предоставя на ответника „Р.“ ООД за публикуване в издаваното от него периодично печатно издание в-к „София днес“ през 2004 г. в брой 121 (1001) от 17.03.2004г. Правото е отстъпено по силата на неформален договор без права за повторно възпроизвеждане на произведението след предвидения в закона срок. Въпреки това ответникът публикува същата кръстословица и в бр.173 (2526) от 10.09.2010 г. на вестника без съгласието на ищеца и без обозначаване на авторството му. По изложените съображения се иска да се признае за установен в отношенията между страните факта на нарушението. Претендират се и разноските за производството.

Ответникът оспорва иска като счита, че предявения иск представлява злоупотреба с права, тъй като са заведени множество други иски с подобен предмет между страните, което според ответника се прави единствено с цел инкасиране на разноските по делата. Искът се счита и за недопустим, поради липса на правен интерес. По същество оспорва твърденията на ищеца, че кръстословицата, представлява произведение, което да е годен обект на защита по авторското право, тъй като не съдържа личен творчески принос, а е плод на компютърна програма и не е уникална, като за последното се излагат подробни аргументи в отговора. Ако се приеме, че процесното произведение е плод на авторския труд на ищеца и ползващо се със закрила съгласно ЗАПСП произведение, се твърди, че то е изработено по възложение на ответник и че на последния е предоставено неограничено право за неговото използване. Оспорват се твърденията, че правото за използване е предоставено еднократно, като се излагат подробни съображения в отговора. Твърди, че не е

дал повод за предявяването му, поради което счита, че не следва в негова тежест да се възлагат направените от ищеца разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

По допустимостта на производството:

Искът за установяване фактът на нарушението е предвиден изрично в чл.95б, ал.1, т. 1 ЗАПСП, поради което и съгласно чл. 124, ал. 4, изр. 2 ГПК той е допустим.

Извод в различна насока не следва от доводите за злоупотреба с права, тъй като дори и да се приеме, че такива са налице (макар да няма данни за това с оглед крайния резултат от другите водени между страните производства) последната е основание за претендиране на обезщетение за вреди, но не влияе върху допустимостта на иска.

По основателността:

Безспорно между страните е, а и това се установява от събраните писмени доказателства, че ищецът е предоставил на ответника по електронна поща файл с кръстословица, която е публикувана от ответника в брой 121 (1001) от 17.03.2004г на в. „София днес“ с обозначаване на ищеца като автор, както и че същата кръстословица е публикувана и в бр.173 (2526) от 10.09.2010 г. на в. „София днес“ без обозначаването на ищеца като неин автор.

За основателността на иска ищецът следва да установи, че е носител на авторско право върху процесното произведение, което е използвано от ответника чрез възпроизвеждането му в периодичен печат, без разрешение на автора и без обозначаване на авторството.

Безспорно е, че кръстословиците могат да са обект на авторско правна закрила, тъй като са комплексни произведения на литературата и науката, т.е. покриват предпоставките на чл.3 ЗАПСП и не попадат в изключенията по чл. 4 ЗАПСП.

Относно авторството на процесната кръстословица следва да се има предвид презумпцията по чл. 6, ал. 1 ЗАПСП, която не е оборена от ответника.

Спорът се концентрира относно обстоятелството дали процесната кръстословица е създадена в резултат на творческа дейност на ищеца или е плод на компютърна програма. По делото не се събраха доказателства установяващи твърденията, че кръстословицата е плод на такава програма, а това не е установено и за нито една от другите кръстословици, за които между страните са водени съдебни производства до момента, поради което няма причини да се приеме нещо различно за процесната такава.

Следователно по делото безспорно се установява, че ищецът е автор на произведение, което е обект на закрила съгласно разпоредбите на ЗАПСП.

За неоснователно съдът намира възражението на ответника, че е разполагал с отстъпено право за използване на произведението. За да се приеме, че отстъпеното първоначално право за използване е безсрочно, следва да се представят изрични

доказателства за това (сключен писмен договор, в който има такава уговорка), в противен случай приложение намират разпоредбите на чл. 36, ал. 4 и ал. 5 ЗАПСП, ограничаващи предоставеното право както по време, така и по място. Тежестта е за ответника, а последния не ангажира доказателства за посочените обстоятелства, следователно към повторното публикуване на кръстословицата той не разполага с изрично отстъпено му право от автора за това използване.

Неоснователно е и възражението на ответника, че произведението е създадено при условията на чл. 42 ЗАПСП и поради това ответникът като поръчващ може да го ползва без разрешението на автора. Такива доказателства по делото не са събрани, тежестта за което отново е на ответника, поради което и съдът не може да приеме, че кръстословицата е създадена по поръчка на последния. Дори да се приеме, че произведението е създадено по поръчка на ответника, то не изключва правото на автора да бъде обозначаван като такъв при всяко преиздаване, а в настоящия случай ответникът е публикувал процесната кръстословица без зачитане на това негово неимууществено право. (така и Решение № 45/09.07.2020 г. по т. д. № 1437/2019 г. на ВКС, ТК, I т.о.),

Пред вид изложено съдът приема, че авторското право на ищеца е нарушено от ответника, който ползва създадената от него кръстословица чрез повторното ѝ публикуване в бр.173 (2526) от 10.09.2010 г. на в. „София днес“ без да получи изричното съгласие за това на автора и без да обозначи авторството. Ето защо искът следва да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски има само ищеца. Последният доказва направата на такива в размер на 1030,00 лева, от които 30,00 лева за държавна такса и 1000,00 лева за адвокатско възнаграждение.

С отговора на исковата молба ответникът релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение уговорено и платено от ищеца. С оглед обстоятелствата, че производството се развива в едно съдебно заседание, без разпит на свидетели и експертизи, а предмет на защита с исковите е едно субективно материално право, налагат извода, че то е с ниска фактическата и правна сложност, поради което възнаграждението следва да се намали до минималния размер съгласно чл. 7, ал.1, т. 4 (в редакцията на ДВ, бр. 68 от 2020 г.) на Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения или на сумата от 600,00 лева.

При тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Р.“ ООД, ЕИК **** на основание чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, че е нарушил притежаваното от Г. Р. Х., ЕГН *****, и адрес: град Велико Търново, ул. **** авторско право върху кръстословица чрез възпроизвеждането ѝ без съгласие и без обозначаване на автора в бр. 173 (2526) от 10.09.2010 г. на в. „София днес“.

ОСЪЖДА „Р.“ ООД, ЕИК ****, да заплати на Г. Р. Х., ЕГН*****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 630 лв. – разноси за производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването на преписа.

Съдия при Софийски градски съд: _____